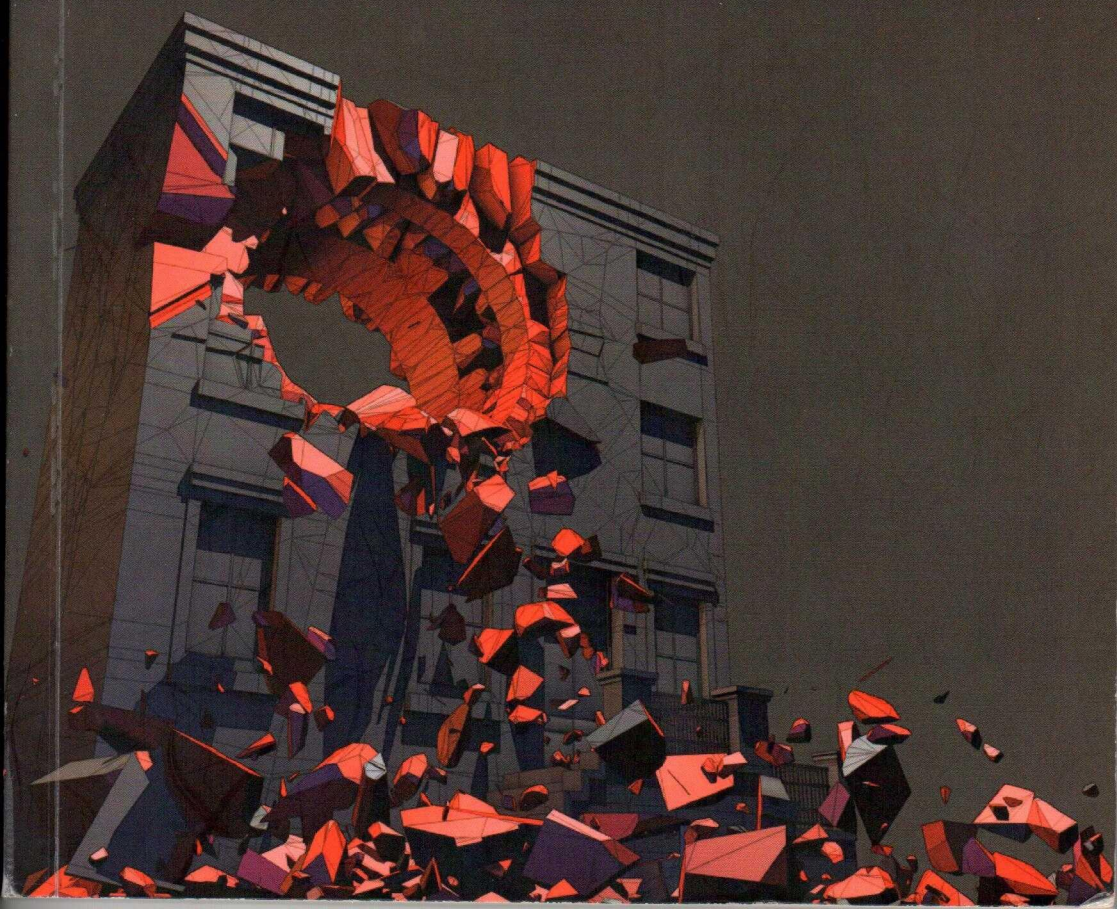

Depresija u stoljeću uma

4. hrvatski kongres o prevenciji i
rehabilitaciji u psihijatriji
s međunarodnim sudjelovanjem

26 — 28 / 02 / 2015

Um atrakcijskih sila 21. stoljeća bez razuma (represija, hipertenzija i depresija u mentalnom sklopu)

KULIC S.

INSTITUT ZA SVJETSKJE PROBLEME - ZA EUROPU, ZAGREB, CROATIA

SAŽETAK:

Intenzitet, oblici, metode i sredstva represije (nasilja) koje emitira um atrakcijskih sila s naslova nagona i pohlepe za profitom jača spram života i prirode. Humana medicina, pa i psihijatrija, sve je slabija da spriječi razaranje emocionalnog mozga, mentalnog integriteta pojedinca i ljudske vrste. Prevencija posustaje u zaustavljanju razaranja mentalnog integriteta i emocionalne jezgre. Ona je u hipokriziji stvarajući dojam da nešto čini. Ona nema ni ljudi ni antidepresiva da bude učinkovita jer se ne suprotstavlja uzrocima depresije već posljedicama. Javno-zdravstveni problem u Hrvatskoj, Europi i svijetu postaje sve teže kontroliran. Pojedinaac, pa i ljudska vrsta se sve teže nosi sa tim problemom jer joj školovanje pa i obrazovanje ne pomaže u osvješćivanju uzroka s naslova dva ograničena izvora svijesti (mišljenja) – kreacionizma i evolucionizma. Središnji živčani sustav (genetske sile) je sve slabiji spram mega sustava (negenetskih sila) atrakcijskog uma koji relativizira život i apsolutizira uništenu prirodu. Život pojedinca je sve manje vrijedan. Atrakcijske sile 21. stoljeća troše život u proizvodnji svijeta stvari. Pojedinaac ne može pružiti repulzijski otpor atrakcijskim silama. Život podliježe nasilju kojim se nitko ne suprotstavlja kao uzroku razaranja mentalnog integriteta, psihe pojedinca i ljudske vrste. Odnosi nadređenosti i podređenosti ne daju prostora za raspravu o slobodi i zdravlju. Zdravlje, ni fizičko ni mentalno, nije predmet atrakcijskih sila. Atrakcijske sile djeluju od centra moći prema periferiji. Sve manji broj ljudi je u strukturi moći, atrakcijskih sila, sve veći broj ljudi je podređen i trpi nasilje, u stanju depresije, neoliberalne eutanazije, egzistencijalne anksioznosti – straha od sutra ujutro. Odnosi među ljudima se temelje na povjerenju, a ne na strahu. Životinje žive u strahu kao refleksu za preživljavanje. Suprotstavljanje uzrocima depresije traži višu razinu obrazovanja pojedinca i ljudske vrste. Školovanje nije dovoljno. Sve veći broj ljudi se brani od depresije niskom razinom razumijevanja okolnosti u kojima živi. Ljudi koji razumiju stvarnost su u sve većoj ili jačoj depresiji. Antidepresivi su sredstvo omamljivanja, onesposobljavanja da se vidi stvarno stanje. Kapitalizam sve manje izdvaja za obrazovanje i za zdravlje. „Stoljeće uma“ bez razuma traži da se preispitaju ograničeni izvori „stoljeća uma“: a) patologija kreacionizma; b) patologija evolucionizma. Problem i rješenje nije u umu 21. stoljeća, već u razumijevanju uzroka depresije koje stvara um nasilja spram života i prirode. Psihijatrija nije pseudo znanost zato što je velika znanost postala oblada nasilja spram života. Psihološke patnje rastu. Psihički poremećaji također. To su posljedice što ih proizvodi nasilje. Um 21. stoljeća je u stanju dijabolizma (poticanje nasilja i otklanjanje posljedica istog). Um 21. stoljeća je ambivalentan. Razara život i bori se sa posljedicama bolesti. Um atrakcijskih sila razara neuronsku mrežu, središnji živčani sustav, proizvodi somatske bolesti mozga. Istovremeno razara i donji mozak, emocionalni mozak, mentalni integritet sve većeg broja ljudi u pojedinom društvu i svijetu. Svijet podređenih ljudi ima sve veće probleme egzistencije. Žive u strahu pod sve jačom prijetnjom nasilja, tj. represijom. Žive u depresiji jer su okolnosti života sve bolesnije, a zdravlje ljudske vrste sve ugroženije. Rasprava o bitnom na ovom kongresu mora se usmjeriti na borbu protiv uzroka jer se sa posljedicama sve teže nosi.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/gyr.3.2001](http://dx.doi.org/10.17486/gyr.3.2001)